

نشریه علوم و فناوری جوشکاری ایران، سال هفتم، شماره1، بهار و تابستان 1400، صفحه 50-51

اثر تعداد پاس و سرعت جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی بر خواص مکانیکی خوردگی مس خالص تجاری مجتبی وکیلی ازغندی^{1*}، علی شیرازی² 1- گروه مهندسی مواد، دانشکده مهندسی، مجتمع آموزش عالی گناباد، گناباد، خراسان رضوی، ایران 2- گروه مهندسی مکانیک، دانشکده مهندسی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران. (دريافت مقاله: 1399/12/17؛ يذيرش مقاله: 1400/05/01)

چکیدہ

در تحقیق حاضر ورقهای مسی با استفاده از روش جوشکاری اغتشاشی اصطکاکی و با شرایط مختلفی شامل سرعتها و تعداد پاسهای مختلف جوشکاری به هم متصل شدند. نتایج نشان دادند که سختی و استحکام کششی ناحیه متاثر از گرما بهعنوان ضعیف ترین ناحیه جوش در برخی از نمونهها تا 30 درصد نسبت به فلز پایه کاهش داشته است. ازطرفی کاهش سرعت دوران، افزایش سرعت جابجایی ابزار و افزایش تعداد پاس جوشکاری سبب ریزدانه سازی و بهبود خواص مکانیکی می شوند. ولی اثر کاهش سرعت دوران و افزایش سرعت جابجایی ابزار بهعلت تولید حرارت کمتر مطلوب تر نشان داده شد. به طوری که ضمن افزایش سختی از 90 به 125 ویکرز در نمونه جوشکاری شده با سرعت دوران 600 دور بر دقیقه و سرعت جابجایی 80 میلی متر بر دقیقه، میزان افت سختی در نواحی اطراف جوش همین نمونه معادل فقط 5 ویکرز بوده است. همچنین مشخص شد که کاهش در اندازه دانههای ناحیه اغتشاشی، ضمن بهبود خواص مکانیکی منجر به افزایش چگالی لایه روئین، جلوگیری از حمله یونهای مخرب کلر و در نتیجه کاهش 50 برابری شدت خوردگی در محیط آب شور دریا می شود.

کلمات کلیدی: مس، جوشکاری اغتشاشی اصطکاکی، میکروسختی، ریزساختار، استحکام کششی، خوردگی.

Effect of Speed and Number of Pass in Friction Stir Welding on the Mechanical and corrosion behavior of Commercial Pure Copper

M. Vakili-Azghandi^{1*}, A. Shirazi²

1-Department of Materials Engineering, Faculty of Engineering, University of Gonabad, Gonabad, Iran 2-Department of Mechanical Engineering, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran (Received 7 March 2021 ; Accepted 23 July 2021)

Abstract

The results showed that the microhardness and tensile strength of the heat-affected zone as the weakest welding zone in some samples reduced up to 30% compared to the base metal. On the other hand, a decrease in rotational speed, an increase in tool movement speed, and the number of welding passes cause grain refinement and improve mechanical

* نويسنده مسئول، پست الكترونيكي: <u>mvakili@gonabad.ac.ir</u>

properties. However, the effect of decreasing the rotation speed and increasing the tool movement speed were shown to be more favorable due to less heat production. Accordingly, the hardness in the welded zone with a rotational speed of 600 rpm and a movement of 80 mm/min increased from 90 to 125 HV compared to the base metal, and the hardness reduction in the zones around the welded zone was only 5 Vickers. It was also found that reducing the grain size of the stir zone, while improving the mechanical properties leads to increasing the density of the surface pasive layer, preventing the attack of aggressive chlorine ions and thus reducing the corrosion intensity by 50 times in saline seawater.

Keywords: Copper, Friction Stir Welding, Microhardness, Microstructure, Tensile Strength, Corrosion.

ریزساختاری و مکانیکی صفحات مس بررسی کردند [10]. همچنین، آنها آزمایشهای شاریی را بر روی صفحات مس جوش داده شده و فلز یایه انجام دادند. علوی نیا و شیرازی دریافتند زمانی که انتقال گرمای کمتری به قطعه کار در طی فرایند جو شکاری صورت می گیرد خصو صیات بهتری حاصل می شود. علاوه بر این، مشخص شد که دو نیمه قطعهکار باید با دقت در کنار هم قرار گیرند تا از وجود هوای محبوس شده که می تواند خواص کششی جوش را ضعیف کند، جلوگیری شود. لی و همكاران اتصالات لب به لب غير مشابه آلومينيم و مس را با استفاده از جوشکاری اغتشاشی اصطکاکی نقطهای با مدت زمانهای مختلف تولید کردند [11]. با انجام مطالعه آنها، مشخص شد که افزایش زمان جوشکاری منجر به افزایش گرمای ورودی در هنگام جوشکاری می شود و باعث رشد ترکیبات بین فلزی می شود. بنابراین، سختی جوش در مناطق مختلف جوشکاری متفاوت خواهد بود. مقادیر سختی در منطقه اغتشاشی به دلیل توزیع ذرات ترکیبات بین فلزی و وجود دانه های ریز شده بسیار بیشتر است. ناگابارام و همکاران اثرات سرعت چرخش ابزار و سرعت جابهجایی آن را بر خصوصیات مكانيكي صفحات مس جوش داده شده، مطالعه كردند [12]. برای این منظور، آنها از سرعتهای چرخشی 910 دور در دقیقه و 1130 دور در دقیقه و سرعت حرکت 30 میلیمتر در دقیقه و 40 میلیمتر در دقیقه استفاده نمودند. این محققین دریافتند که خواص کششی اتصالات ساخته شده با استفاده از سرعت چر خش 910 دور در دقیقه و سرعت حرکت30میلی متر در دقیقه از خواص کششی سایر اتصالات بهتر است.

در پژوهش حاضر، صفحات مسی با استفاده از روش

فرايند جو شكاري اغتشاشي اصطكاكي يك روش اتصال حالت جامد با کارایی بالا است که به علت فواید ویژهای که دارد کاربرد آن به سرعت برای مواد مختلف نظیر مس گسترش یافته است [1]. در این فرایند جوشکاری، یک ابزار ساده و غیر مصرفی می چرخد و گرما و انرژی مورد نیاز برای ایجاد یک اتصال جوشکاری مناسب را تولید میکند بنابراین، جوشکاری در حالت جامد انجام می شود [2]. لذا، جو شکاری اغتشاشی اصطکاکی می تواند مشکلات موجود در روش های جو شکاری ذوبی را از بین ببرد. از طرفی برخی مکانیزمهای استحکام بخشی مانند آلیاژسازی و یا جوشکاری با فلزیرکننده متفاوت منجر به کاهش شدید در برخی خواص فیزیکی مانند رسانندگی الکتریکی مس می شود. لذا فرایندهای تولیدی که منجر به عدم تغییر در آنالیز شیمیایی فلز مس شوند حائز اهمیت زیادی هستند [3]. این مزیت منجر به استفاده از این روش در صنایع مختلف مانند صنايع پتروشيمي [4] و هوا فضا [5] شده است. ويژگيهاي خاص فلز مس از جمله رسانايي حرارتي و الکتریکی خوب، مقاومت بالا در برابر خوردگی و شکل پذیری و استحکام مطلوب، این ماده را به فلزی قابل استفاده در بسیاری از صنایع مختلف تبدیل کرده است [6, 7]. علاوه بر این، با افزایش استفاده از مس و آلیاژهای مس در صنعت، تقاضا براي جوشكاري اين فلز نيز افزايش يافته است [8, 9]. بنابراین، در این مطالعه مس به عنوان ماده مورد مطالعه انتخاب شده است.

علوینیا و شیرازی اثرات پارامترهای جوشکاری، از جمله سرعت چرخشی و جابهجایی ابزار را بر ویژگیهای

1- مقدمه

جوشکاری اغتشاشی اصطکاکی، به یکدیگر جوش داده شدند و اثرات سرعت چرخشی، سرعت جابهجایی ابزار جوشکاری و تعداد پاسهای این فرایند بر تغییرات ریزساختاری بررسی شد تا بتواند اثر متقابل پارامترهای ذکر شده مشخص شود. همچنین، اثرات این پارامترها بر روی خواص مکانیکی و خوردگی صفحات جوش داده شده بررسی گردید تا بتواند ضمن تایید تغییرات ریز ساختاری، نتایج کاربردی را نیز ارایه دهد.

2- مواد و روش آزمایش
2-۱- فرایند جوشکاری
در این مطالعه مس به شکل صفحات تجاری برای بررسی انتخاب شد. ترکیب شیمیایی این ماده در جدول (1) ارایه شده است. برای انجام فرایند جوشکاری، صفحات مسی با ضخامت
4 میلیمتر عمود بر جهت نورد آنها به ابعاد 50 میلیمتر در 100 میلیمتر برش داده شدند تا هر صفحه برش خورده یک نیم صفحه جوشکاری باشد.

جدول 1- آنالیز شیمیایی ورق،های مس جوشکاری شده.					
Ag	Р	Sn	Pb	Zn	Cu
ناچيز	0/02	<0/01	<0/01	<0/01	فلز پايه

شکل 1- قالب جوشکاری مجهز به سیستم خنککننده.

برای ایجاد جوش در بین ورقهای مسی از یک قالب و ابزار که تصویر آنها در شکل (1) نشان داده شده استفاده گردیده است. این قالب به صورت آبگرد ساخته شده است و آب میتواند با

عبور از آن سبب خنک شدن قطعه کار در حین انجام فرایند شود. در بسیاری از مراجع گفته شده است که انجام فرایند خنک کاری سبب بهبود خواص جوش های حاصل می گردد [13, 14] لذا طبق شکل (1) آب از لوله سیاه وارد قالب می شود و از طریق لوله سفید از آن خارج می گردد. برای انجام فرایند جوشکاری از یک ابزار فولادی سخت شده با قطر شانه 15 میلی متر، قطر پین 6 میلی متر و طول پین 3/7 میلی متر استفاده شده است.

پارامترهای مختلف جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی برابر جدول (2) به کار گرفته شده است تا بتواند اثر سرعت دوران ابزار، سرعت جابجایی ابزار و همچنین تعداد پاس را بدست مشخص کند. هر نمونه تولید شده با یک کد مرتبط مشخص و در همین جدول نشان داده شده است.

جدول 2- پارامترهای مورد استفاده برای جوشکاری مس.					
	سرعت	شرايط			
سرعت جابهجایی (mm/min)	دوراني	جوشكارى			
	(rpm)				
40	600	W.C.1			
80	600	W.C.2			
40	900	W.C.3			
40	600	W.C.4			

2-2- مشخصەيابى ريزساختار

به منظور تعیین مناطق مختلف حاصل از جوشکاری تحت شرایط مختلف جوشکاری و تعیین اندازه دانههای آنها، صفحات مس جوش داده شده عمود برخط جوش برش داده شدند. در مرحله بعدی، سطح مقطع نمونهها سنباده زده، صیقل داده و اچ شدند. بنابراین، مناطق مختلف جوشکاری صفحات شامل منطقه جوش، منطقه تحت تأثیر گرما و منطقه تحت تاثیر عملیات ترمومکانیکی را میتوان براساس شکل و اندازه دانههای آنها با استفاده از میکروسکوپ نوری تعیین کرد. از تصویر نواحی مختلف جوش میتوان دانهبندی ناحیه و نمونه مورد نظر را مشخص کرد. این عمل با کشیدن دایرههای فرزی روی تصویر ناحیه مشخص و بدست آوردن مساحت دایره و

تعداد دانههای موجود در این دایره انجام میشود.

2-3- سختىسنجى ويكرز

بعد از اینکه صفحات بهم جوش داده شدند و عمود بر خط جوش برش خوردند و میکروسختی ویکرز آنها در مسیری عمود بر خط جوش و از قسمت مرکزی ضخامت صفحات اندازه گیری شد. برای این منظور از استانداردهای ASTM E92 استفاده شد و سختی ویکرز نمونههای برش خورده در نواحی مختلف حاصل از جوشکاری با شرایط مختلف تعیین شدند.

2-4- آزمون کشش

نمونههای آزمون کششی دمبلی شکل با استفاده از روش ماشینکاری با دستگاه وایرکات در جهت عمود بر خط جوش ساخته شدند تا همه نواحی جوش در طول سنجه قرار گیرد. طول سنجه و عرض سنجه نمونههای آزمون کششی به ترتیب 32 میلیمتر و 6 میلیمتر بودند. آزمایشهای کششی با استفاده از دستگاه تست Z/5 Zwick تنی و بر اساس استاندارد ASTM 18 انجام شدند. سرعت حرکت فک دستگاه تست کشش در این آزمایشها نیز برابر 2 میلیمتر در دقیقه بود.

5-2- آزمون خوردگی

برای مطالعه و مقایسه رفتار خوردگی نمونههای مس جوش خورده با همدیگر، آزمایشهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیکی در محلول 3/5 درصد وزنی NaCl به عنوان محلول شبیه سازی آب دریا انجام شد. این آزمایشهای الکتروشیمیایی با استفاده از روش 3 الکترود انجام شد که در آن بهترتیب از یک سیم نقره در محلول اشباع AgCl، یک میله پلاتین و نمونههای آزمایش به ترتیب به عنوان الکترود مرجع، شمارش گر و کار استفاده شد. برای تهیه نمونه مورد آزمایش، سطح جوش تا سمباده شماره مربع در معرض محلول خورنده قرار گرفت. قبل از آزمایش و برای دستیابی به حالت پایدار، نمونههای در نظر گرفته شده به مدت 1 ساعت در معرض محلول INCl تحت شرایط پتانسیل مدار باز قرار گرفت. سپس با استفاده از پتانسیواستات

1 Radstat از پتانسیل 250- میلی ولت نسبت به پتانسیل مدار باز، آزمون پلاریزاسیون پتانسیودینامیکی بر روی نمونهها با سرعت اسکن 2 میلی ولت در ثانیه انجام شد.

3- نتايج و بحث 1-3- ريزساختار

مناطق مختلف حاصل از انجام فرایند جوشکاری در شرایط مختلف، در شکل (2) ارایه شده است. علامتگذاریهای 1، 2 3، و 4 روی نمونهها به ترتیب نشان دهنده نواحی اغتشاشی، متاثر از گرما، متاثر از عملیات ترمومکانیکی و فلز پایه می باشند. این شکل نشان می دهد که ناحیه اغتشاشی در هر چهار حالت کمی به سمت راست تغییر مکان داده است. این امر حاکی از این است که سرعت حرکت مواد در اطراف ابزار در سمت راست (سمت پیشرو) بیشتر از سمت چپ (سمت پسرو) است.

شکل 2- مناطق مختلف حاصل از انجام فرایند جوشکاری با شرایط مختلف جوشکاری، بهترتیب از بالا به پایین، W.C.2، W.C.2، و W.C.4. 1- ناحیه اغتشاشی، 2-ناحیه متأثر از عملیات ترمومکانیکی، 3- ناحیه متأثر از گرما و 4- ماده پایه).

همچنین شکل (2) نشان میدهد که ناحیه اغتشاشی خود بخشی از ناحیه متأثر از عملیات ترمومکانیکی است که در آن تنش مکانیکی شدید و تمرکز بالایی از حرارت منجر به کرنش شدید و در نتیجه فوق ریزدانه سازی شده است. میزان تنش و حرارت

اعمالی در ناحیه متاثر از عملیات ترمومکانیکی کاهش یافته و می تواند منجر به تغییرات ریزساختاری کمتری نسبت به ناحیه اغتشاشی در فلز پایه شود. ناحیه متأثر از گرما جوش نیز در دو طرف ناحیه متاثر از عملیات ترمومکانیکی واقع شده است. این ناحیه صرفا تحت تاثیر حرارت می تواند متحمل پدیدههایی مانند بازیابی و رشد دانه شود. با فاصله گرفتن از این نواحی وارد ناحیه فلزپایه میشویم که طی فرایند جوشکاری دچار هیچ تغییری نشده است.

برای تبیین بهتر اثرات ریزساختاری، تصویر میکروسکوپی فلزپایه و مناطق مختلف جوشکاری برای شرایط جوشکاری W.C.1 و W.C.4 به ترتیب در شکلهای (3) و (4) ارایه شده است. این شکلها نشان میدهند که دانههای ناحیه اغتشاشی جوش بسیار کوچکتر از دانههای ماده پایه و سایر مناطق جوش هستند.

شکل 3- تصاویر ریزساختار فلز پایه و مناطق مختلف جوشکاری برای شرایط جوشکاری W.C.1.

دلیل این امر وقوع پدیده های ریزدانه سازی تحت تاثیر تغییر شکل پلاستیک شدید در این ناحیه می باشد. مکانیزم پیشنهادی جهت ریزدانه شدن این ناحیه تبلور مجدد دینامیکی است. این امر معلول انرژی نقص در چیدمان اتمی کم در مس نسبت به دیگر فلزات و آلیاژها می باشد. در این شرایط ریز شدن دانه در سه مرحله اتفاق میافتد. در مرحله یک، سیستمهای صفحات لغزش می توانند بدلیل تغییر شکل شدید پلاستیک ایجاد شده در اثر فرایند اغتشاشی اصطکاکی فعال

شوند و سلولهای نابجایی در دانههای اصلی تشکیل گردند. در مرحله دو، این سلولهای نابجایی زیر مرزهایی با جهتگیری زاویه کم تولید میکنند که مشخصه آنها مرزهای تغییر شکل یافته است. سرانجام، در مرحله سه، دانههایی با مرزهای بزرگ زاویه ایجاد می شوند که با افزایش زاویه عدم انطباق اتفاق همراه است [15, 16].

شکل 4- تصاویر ریزساختار فلز پایه و مناطق مختلف جوشکاری برای شرایط جوشکاری W.C.4.

در فلزات و آلیاژهای با انرژی نقص چیدمان اتمی بالا، مکانیزمهای بازیابی توسعه یافته می تواند پدیده قالب در ریزدانه سازی باشد. همچنین، این شکلها نشان می دهند که دانههای ناحیه متأثر از گرما و کار مکانیکی و ناحیه متأثر از گرما بزرگتر از دانههای ماده پایه می باشند. این شواهد حاکی از اثر مخرب انتقال حرارت تولید شده در ناحیه جوش به اطراف می باشد. گرمای ذکر شده می تواند منجر به رشد دانه و در نتیجه کاهش خواص مکانیکی این نواحی شود.

در ناحیه متأثر از عملیات ترمومکانیکی، یک عامل محرک در رشد دانه و یک عامل محرک در کاهش اندازه دانه بهطور همزمان عمل میکنند. گرمای اعمالی که سبب رشد دانهها و در نتیجه تنزل خواص مکانیکی در این ناحیه میشود و از طرفی تنش مکانیکی اعمالی سبب وقوع پدیده کرنش سختی و

تا حدی کشیدگی دانهها در این ناحیه می شود. این دو عامل تا حد زیادی اثرات یکدیگر را خنثی می کنند. بنابراین تغییرات ریزساختاری در ناحیه متاثر از عملیات ترمومکانیکی بسیار اندک بوده و لذا خواص این ناحیه نیز تغییرات چندانی پیدا نمی کند و در کاهش و یا افزایش خواص جوش تاثیر چندانی ندارد. بر این اساس، در این پژوهش بیشتر به تغییرات ریزساختاری ناحیه اغتشاشی و ناحیه متأثر از گرما پرداخته می شود. اندازه دانههای این دو منطقه در همه نمونههای مورد آزمایش به همراه فلز پایه در جدول (3) ارایه شده است.

جدول 3- اندازه دانههای ناحیه اغتشاشی و ناحیه متاثر از گرما.

	-			
به اغتشاشی	ناح	متاثر از گرما	شرايط	
تغييرات نسبت به	اندازه دانه	تغييرات نسبت به	اندازه دانه	جوشكاري
ماده پایه (%)	(µm)	ماده پایه (%)	(µm)	
-75/8	3/9	20/5	19/4	W.C.1
-84/4	2/5	8/7	17/5	W.C.2
-26/7	11/8	37/5	22/3	W.C.3
-85/7	2/3	34/8	21/7	W.C.4
-	16/1	-	16/1	ماده پایه

همانطور که در جدول (3) نشان داده شده است در همه شرایط جوشکاری، اندازه دانههای ناحیه اغتشاشی کوچکتر از اندازه دانههای ماده پایه هستند. افزایش سرعت دوران و یا کاهش سرعت جابجایی ابزار منجر به افزایش تولید و تمرکز حرارت در ناحیه جوش میشود. این امر منجر به افزایش اندازه دانه در ناحیه اغتشاشی شده است. حرارت زیاد و کافی می تواند منجر به کامل شده پدیده تبلور مجدد دینامیکی و در ادامه منجر به رشد دانه های تبلور مجدد یافته شود. از طرفی تکرار فرایند اصطکاکی اغتشاشی بر ناحیه جوشکاری شده می تواند سبب اعمال مجدد کرنش شدید در ناحیه اغتشاشی شده که این امر منجر به ریزدانهسازی بیشتر در این ناحیه می گردد. این امر منجر به ریز شدن دانهها تا 2/3 میکرومتر می شود که بیشترین کاهش اندازه دانه نسبت به فلز پایه (16/1 میکرومتر) بحساب میآید. در همه نمونههای جوشکاری شده، متوسط اندازه دانه نواحی متاثر از گرما، بزرگتر از اندازه دانه فلز پایه است. تمام اندازه دانههای ارایه شده در جدول (3) با توجه به مقدار حرارت

منتقل شده به قطعه کار در طی فرایند جوشکاری قابل توجیه است. در واقع افزایش سرعت دوران و کاهش سرعت جابجایی ابزار باعث افزایش گرمای تولیدی و انتقالی به اطراف می شود. به عنوان مثال، سرعت جابه جایی شرایط جوشکاری W.C.2 با بزرگتر از سرعت جابه جایی در شرایط جوشکاری W.C.1 با همان سرعت دوران است و لذا دانه های ناحیه متأثر از گرما در نمونه W.C.2 کوچکتر است. از طرفی نمونه W.C.1 نسبت به نمونه W.C.3 در سرعت دوران کمتری جوشکاری شده است و در نتیجه متوسط اندازه دانه به علت تحمل حرارت کمتر تغییرات کمتری نیز متحمل شده است.

نکته جالب توجه، افزایش محسوس اندازه دانه در ناحیه متاثر از گرما در نمونههایی است که مجدد تحت عملیات جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی (W.C.4) قرار گرفتهاند. بطوری که رشد دانه در این نمونه تقریبا مشابه نمونه جوشکاری شده در سرعت دوران بالا (W.C.3) بوده است. این امر نشان می دهد که اگرچه افزایش تعداد پاس میتواند منجر به ریزدانهسازی بیشتر در ناحیه اغتشاشی شود، ولی تولید گرمای مجدد و انتقال آن به نواحی اطراف جوش می تواند بر رشد دانه اثر مضاعف گذاشته و اندازه دانه را در این ناحیه افزایش دهد. تاثیر فزاینده تعداد پاس بر رشد دانه در ناحیه متاثر از گرما میتواند به علت رسانایی حرارتی بالا در مس نیز باشد.

2-3- سختي ويكرز

مقادیر سختی ویکرز در مناطق مختلف جوشکاری برای همه شرایط جوشکاری در شکل (5) ارایه شده است. نمودار این شکل نشان میدهد که سختی ناحیه اغتشاشی در تمام شرایط جوشکاری نسبت به ماده پایه افزایش یافته است. این بهدلیل تاثیر ریزدانه سازی بر سختی میباشد. طبق رابطه Hall-Petch با افزایش ریزدانه سازی استحکام و در نتیجه سختی افزایش پیدا میکند [17-18].

$$\sigma y = \sigma \mathbf{0} + \frac{\kappa}{\sqrt{a}} \tag{1}$$

در این رابطه σ_y استحکام تسلیم و k ،σ₀ و b بهترتیب استحکام تسلیم در اندازه دانه بینهایت، ثابت ماده و قطر متوسط دانه

می باشند. کاهش اندازه دانه و در نتیجه افزایش سختی در شرایط جوشکاری W.C.4 که دو مرتبه تحت جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی قرار گرفتند بیشتر محسوس است. از طرف دیگر، سختی ناحیه متأثر از گرما نسبت به ماده پایه در تمام شرایط جوشکاری کاهش یافته است، که به دلیل وقوع پدیده آنیل و رشد دانه در این ناحیه است. این نمودار نشان می دهد که حداقل سختی مربوط به ناحیه متأثر از گرما در نمونه W.C.3 است. در این نمونه سرعت دوران ابزار و در نتیجه وقوع بیشترین شرایط آنیل و رشد دانه شده است. لذا در این شرایط، طبق رابطه hall-Petch کمترین میزان سختی با دادههای ریزساختاری ارایه شده در جدول (3) انطباق دارد.

3-3- خواص کششی

شکل (6) نمونه های شکسته شده پس از آزمون کشش را نشان می دهد. همان طور که انطباق این تصاویر با تصاویر شکل (2) می توان فهمید که در همه نمونه ها محل شکست در ناحیه متأثر از گرما می باشد. این موضوع نشان می دهد که ناحیه متأثر از گرما ضعیف ترین منطقه جوش است. همان طور که در توضیحات شکل (5) نیز تشریح شد ناحیه متأثر از گرما کمترین سختی را در بین مناطق مختلف در تمام شرایط جوشکاری نیز دارد.

شکل (7) نمودار تنش کرنش نمونههای جوشکاری شده و پایه را با استفاده از نمونههای دمبل شکل نشان می دهد. خصوصیات کششی جوشها از جمله استحکام تسلیم، استحکام کششی و ازدیاد طول شکست نیز در جدول (4) ارایه شده است. دادههای این جدول نشان می دهند که جوشکاری اصطکاکی اغتشاشی سبب کاهش تنش تسلیم و استحکام کششی نسبت به فلز پایه شده و ازدیاد طول شکست افزایش می یابد. جدول (4) نشان می دهد که تنش تسلیم و استحکام کششی می توانند تا 22/6 و می دهد که تنش تسلیم و استحکام کششی می توانند تا 22/6 و به فلز پایه کاهش یابند. از طرف دیگر، در همه شرایط بو شکاری، افزایش طول شکست نسبت به فلز پایه افزایش

مییابد. این موارد تایید میکند که پدیده آنیل و رشد دانه در ناحیه متأثر از گرما اتفاق افتاده و سبب افزایش طول شکست میشود.

شكل 5- سختي ويكرز در مناطق مختلف جوشكاري با شرايط مختلف.

شکل 6- نمونه های دمبل شکل پس از آزمایش کشش، (الف) تا (ت) بهترتیب مربوط به شرایط جوشکاری W.C.1، W.C.3، W.C.4 و W.C.4.

3-4- رفتار خوردگی

در بررسی رفتار خوردگی نمونهها از طریق منحنیهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیک، دو پارامتر پتانسیل و چگالی جریان خوردگی بسیار مهم هستند. پتانسیل خوردگی را می توان نیروی مورد نیاز برای شروع واکنش خوردگی دانست. بنابراین، پتانسیل خوردگی مثبت به این معنی است که برای شروع فرایند

		-	-	-			
	تغييرات نسبت	افزايش طول	تغييرات نسبت	استحكام نهايي	تغييرات نسبت	تنش تسليم	شرايط
	به ماده پایه (٪)	شكست	به ماده پایه (٪)	(MPa)	به ماده پایه (٪)	(MPa)	جوشكارى
_	Y Y/V	•/YV	-10/T	۲۹۸	$-\Delta/\Lambda$	177	W.C.1
	١٨/٢	•/٢۶	-1/V	445	- ٢/ ١	145	W.C.2
	40/4	•/٣٢	- 24/2	749	- ۲۲/۶	111	W.C.3
	۳١/٨	•/۲٩	- 7 • / 7	771	$-1\mathcal{F}/\Lambda$	131	W.C.4
	-	•/**	-	507	-	101	ماده پايه

جدول 4- تنش تسلیم، استحکام کششی و ازدیاد طول شکست شرایط مختلف جوشکاری و فلز پایه

خوردگی به نیروی بیشتری نیاز است. از طرف دیگر، چگالی جریان خوردگی مقدار بار رد و بدل شده در واکنش خوردگی است، بنابراین، هرچه مقدار این پارامتر کوچکتر باشد، مقاومت به خوردگی یک نمونه در نظر گرفته شده بیشتر است. شکل (8) منحنیهای پلاریزاسیون پتانسیودینامیکی را برای نمونههای جوشکاری شده با شرایط جوشکاری مختلف، در ناحیه اغتشاشی نشان می دهد.

شکل 7- نمودار تنش -کرنش نمونههای جوشکاری شاه با شرایط جوشکاری مختلف بههمراه ماده پایه.

شکل (8) نشان میدهد که در نتیجه تغییر در سرعت جابهجایی و دورانی، رفتار خوردگی نمونه به سمت ایجاد و تقویت لایه روئین سطحی تغییر کرده و با افزایش سرعت جابجایی و کاهش سرعت دوران ابزار جوش، شاهد کاهش چگالی جریان و مثبتتر شدن پتانسیل خوردگی می شود. مطالعات مختلف و روش های مختلف از جمله اتصال نوردی انباشتی و اکستروژن در کانال مساوی زاویه دار نیز برای بررسی تأثیر اندازه دانه در فلزات و آلیاژهای مختلف بر رفتار خوردگی آنها انجام شده

است. در این رابطه، نیک فهم و همکاران اثر اندازه دانه بر رفتار خوردگی مس خالص را بررسی کردند. آنها دریافتند که با افزایش تعداد دانههای جوشکاری و ریزتر شدن دانهها، مقاومت در برابر خوردگی مس خالص بهبود می یابد [21-19].

با افزایش تعداد پاسهای جوشکاری، رفتار خوردگی نمونه نیز تغییر کرده و نسبت به نمونههای تک پاس به سمت چگالی جریان پایین ر و پتانسیل مثبت ر منتقل می شود. همان طور که قبلا اشاره شد با افزایش تعداد پاس، کاهش سرعت جابجایی و کاهش سرعت دوران ابزار جوشکاری، اندازه دانه کاهش می یابد و در نتیجه چگالی لایه روئین افزایش می یابد. لایه روئین غالبا از تشکیل محصولات خوردگی روی سطح ایجاد شده و می تواند به عنوان سدی در برابر خوردگی سطح باشد و در نتیجه به شدت باعث کند شدن سرعت خوردگی می شود. ضخیم تر و فشرده تر تاثیر بیشتری بر افزایش مقاومت در برابر خوردگی مس دارند. تاثیر تشکیل لایه روئین بر شدت خوردگی را می توان در کاهش شدت جریان شاخه آندی در نمودار پلاریزاسیون پتانسیودینامیکی مشاهده کرد. به طوریکه با ریز شدن اندازه دانه ها و در نتیجه افزایش ضخامت و فشردگی لایه روئین روی سطح مس خالص، شدت جریان آندی کاهش پیدا کرده است. این امر نشان می دهد که لایه های روئین تشکیل شده در سطوح با دانه بندی ریزتر از حمله یونهای مخرب کلر به طور موثرتری جلوگیری کرده و مقاومت در برابر خوردگی سطح را بهبود می بخشد.

4- نتيجەگىرى

خواص مکانیکی و رفتار خوردگی ورق،های مسی جوشکاری شده با روش اغتشاشی اصطکاکی با شرایط جوشکاری مختلف در این تحقیق مورد مطالعه قرار گرفتند. نتایج ذیل را می توان به عنوان دستاوردهای این تحقیق بیان کرد.

- وقوع پدیده تبلور مجدد در ناحیه اغتشاشی باعث می شود خصوصیات ریزساختاری و مکانیکی این منطقه به طور قابل توجهی بهبود یابند. این امر به دلیل ریزدانه سازی ساختار در نتیجه تحمل تغییر شکل پلاستیک شدید است. این تحقیق نشان داد که در نتیجه انجام فرایند جو شکاری اغتشاشی اصطکاکی، اندازه دانه ها می تو انند تا %75/8 کاهش یابد.

- در همه شرایط جوشکاری، ناحیه متأثر از گرما ضعیف ترین منطقه جوش است. سختی این ناحیه می تواند تا %18/2 نسبت به فلزپایه کاهش یابد. علاوه بر این، استحکام کششی آن می تواند تا %2/22 نسبت به ماده پایه تنزل پیدا کند. بنابراین، برای داشتن جوشهای مطلوب، باید ریزساختار و خواص مکانیکی این منطقه کمترین تغییر را داشته باشد و طول آن نیز کاهش یابد.

- اگرچه با افزایش تعداد پاسهای جوشکاری باعث ریزدانه سازی بیشتر در ناحیه اغتشاشی می شود ولی اندازه دانههای ناحیه متأثر از گرما بیشتر رشد کرده و خصوصیات آن بیشتر

تنزل یابند. بنابراین، افزایش تعداد پاس در این روش جوشکاری توصیه نمی شود و تا حد ممکن باید دمای فرایند را کاهش داد. - با انجام فرایند جوشکاری اغتشاشی اصطکاکی، اندازه دانه در ناحیه اغتشاشی به شدت کاهش می یابد. این امر سبب تشکیل لایه رویین سطحی با چگالی و فشردگی بیشتر شده تا با مکانیزم جلوگیری از حمله یونهای مخرب کلر شدت خوردگی را به طور موثر تری کاهش دهد.

منابع

[1] H.J. Zhang, H.J. Liu, L. Yu, Effect of Water Cooling on the Performances of Friction Stir Welding Heat-Affected Zone, Journal of Materials Engineering and Performance, 21 (2012) 1182-1187.

[2] R. Pourhamid, A. Shirazi, Numerical simulation and experimental measurement of the thermal history of friction stir welded copper plates, Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part C: Journal of Mechanical Engineering Science, (2020) 0954406220959362.

[3] R. Wang, H.-T. Kang, X. Lei, Fatigue Performance and Strength Assessment of AA2024 Alloy Friction Stir Lap Welds, Journal of Materials Engineering and Performance, (2020)

[4] T.F.A. Santos, T.F.C. Hermenegildo, C.R.M. Afonso, R.R. Marinho, M.T.P. Paes, A.J. Ramirez, Fracture toughness of ISO 3183 X80M (API 5L X80) steel friction stir welds, Engineering Fracture Mechanics, 77 (2010) 2937-2945.

[5] Y.E. Ma, Z. Zhao, B. Liu, W. Li, Mechanical properties and fatigue crack growth rates in friction stir welded nugget of 2198-T8 Al-Li alloy joints, Materials Science and Engineering: A, 569 (2013) 41-47.

[6] A. Forsstrom, S. Bossuyt, Y. Yagodzinskyy, K. Tsuzaki, H. Hanninen, Strain localization in copper canister FSW welds for spent nuclear fuel disposal, Journal of Nuclear Materials, 523 (2019) 347-359.

[7] P. Shi, Q. Wang, Y. Xu, W. Luo, Corrosion behavior of bulk nanocrystalline copper in ammonia solution, Materials Letters, 65 (2011) 857-859.

[8] Y.F. Sun, H. Fujii, Investigation of the welding parameter dependent microstructure and mechanical properties of friction stir welded pure copper, Materials Science and Engineering: A, 527 (2010) 6879-6886.

[9] E. Lertora, Comparison of AA 2024 T3 friction stir welded and riveted overlap joints with the addition of a pressurization test, Materials & Design, 49 (2013) 259-266.

[10] A.A. Nia, A. Shirazi, Effects of different friction stir welding conditions on the microstructure and

[16] C.F. Zhu, F.P. Du, Q.Y. Jiao, X.M. Wang, A.Y. Chen, F. Liu, D. Pan, Microstructure and strength of pure Cu with large grains processed by equal channel angular pressing, Materials & Design (1980-2015), 52 (2013) 23-29.

[17] S. Mironov, Y.S. Sato, H. Kokawa, Development of grain structure during friction stir welding of pure titanium, Acta Mater 57 (2009) 4519-4528.

[18] F.J. Humphreys, M. Hatherly, Recrystallization and Related Annealing Phenomena, Elsevier Ltd, Amsterdam, 2004.

[19] J.A. Petit, G. Chatainier, F. Dabosi, Inhibitors for the corrosion of reactive metals: titanium, Zirconium and thire alloys in acid media, Corros. Sci. 21 (1981) 15e19.

[20] S. Hrapovic, B.L. Luan, M.D. Amours, G. Vatankhah, G. Jerkiewicz, Morphology, chemical composition, and electrochemical characteristics of colored titanium passive layers, Langnuir (2001) 3051e3060.

[21] A. Nikfahm, I. Danaee, A. Ashrafi, M.R. Toroghinejad, Effect of grain size changes on corrosion behavior of copper produced by accumulative roll bonding process, Materials Research, 16 (2013) 1379-1386.

mechanical properties of copper plates, International Journal of Minerals, Metallurgy, and Materials, 23 (2016) 799-809.

[11] G. Li, L. Zhou, W. Zhou, X. Song, Y. Huang, Influence of dwell time on microstructure evolution and mechanical properties of dissimilar friction stir spot welded aluminum-copper metals, Journal of Materials Research and Technology, 8 (2019) 2613-2624.

[12] P. Nagabharam, D. Srikanth Rao, J. Manoj Kumar, N. Gopikrishna, Investigation of Mechanical Properties of Friction Stir Welded pure Copper Plates, Materials Today: Proceedings, 5 (2018) 1264-1270.

[13] A.A. Nia, H. Omidvar, S.H. Nourbakhsh, Effects of an overlapping multi-pass friction stir process and rapid cooling on the mechanical properties and microstructure of AZ31 magnesium alloy, Materials & Design, 58 (2014) 298-304.

[14] L.G. Vigh, I. Okura, Fatigue behaviour of Friction Stir Welded aluminium bridge deck segment, Materials & Design, 44 (2013) 119-127.

[15] A.T. Vijayashakthivel, T.N. Srikantha Dath, R. Krishnamurthy, Response of copper to Equal Channel Angular Pressing with different processing temperature, Procedia Engineering, 97 (2014)56-63.